

slaget tilbage til den Skikkelse, som det havde, da Landstinget vedtog det ved 3die Behandling. Jeg tillader mig paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at anbefale Endringsforslagene.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Samtlige Endringsforslag vedtoges under Et med 37 Stemmer mod 7.

Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Det saaledes ændrede Lovforslag (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 36 Stemmer.

Schlegel: Jeg skal, da der er Uoverensstemmelse mellem Thingene, foreslaa at nedsætte Fællesudvalg, og at dette Udvalg kommer til at bestaa af 15 Medlemmer for hvert Thing.

Ingen begjærede Ordet i Anledning af det stillede Forslag.

Ovennævnte Forslag af Schlegel vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Folkethingets Formand Underretning om det saaledes Passerede.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Ja, det er jo igjen et omfattende stort Lovforslag, som jeg skal have den Ære at introducere her i Thinget; men Æmnet er ganske vist ikke nyt, thi Lovforslaget har foreligget her adskillige Gange tidligere.

Det er i det Hele undergaaet en virkelig udførlig og grundig Behandling, saa at jeg antager, at Thinget nok vil kunne overse Lovforslaget. Imidlertid mener jeg dog, at det vil være rigtigt for mit Bedkommende at gjenmemgaa det og gjøre opmærksom dels paa de Forandringer der ere foretagne, siden Regjeringen forelagde det i det andet Thing, og dels ogsaa de Forandringer, som ere foretagne, siden Lovforslaget sidst forelagdes her i Thinget. Jeg skal erkjende — og derom er vistnok Alle enige — at det har sin store Vanskelighed at give en Lov om Fiskeriet, en Næring, angaaende hvilken man fra gamle Dage af kun har enkelte spredte Bestemmelser. For Limfjorden har man ganske vist en Lovgivning; men den kan ikke uden videre tages til Model, om man end kan tage Motiver deraf, og fra Udlandet er det vanskeligt at lære Noget. Det er altsaa ikke underligt, at det tager nogen Tid og kan være vanskeligt nok at enes om dette Thema. Det vil ogsaa, naar man betragter Sagen nærmere, ses, at skjøndt vort Land ikke er stort og vore Farvande ikke udstrakte, er der selv indenfor dem ikke saa Uligheder, og de Herrer ville erindre fra tidligere Behandlinger, at man maa give noget forskjellig Bestemmelser for de forskjellige Dele af Søterritoriet, Nordsøen, Kattegattet, ikke at tale om et Indvand som Limfjorden, Sunde, Belter og de sydlige Bunde; ogsaa dette er en Side af Sagen, der har sine Vanskeligheder. Hvad Opgaven i Almindelighed angaar, tænker jeg, at man maa være enig om at man ingenlunde skal gaa ud paa at hindre Fiskeriet eller genere Fiskerne, men at man derimod skal stræbe at søge Fiskeriet noget reguleret, noget begrændet og fredet paa forskjellige Steder, og endelig føre et vist Tilsyn med de Bestemmelser, man giver. Dette er selvfølgelig ikke nogen let Opgave. Dette Forslag foreligger noget forskjelligt fra tidligere, ogsaa af den Grund, at Forholdet har udviklet sig ikke lidt i de senere Aar. Fiskeriet er taget til i stort Omfang, dels ganske vist, fordi man i ikke ringe Grad har støttet det fra Statens Side, i alt Fald i langt større Omfang end tidligere, dels ogsaa, fordi Afsetningsforholdene nu ere væsentlig bedre, end de vare i de tidligere Aar paa Grund af de udviklede Kommunikationsmidler, Dampskibs- og Jernbaneforbindelser. Men der klages ogsaa i Almindelighed over, at med det tiltagende Fiskeri er Opfiskninger, det man skulde søge at forhindre, tiltaget. Fredningen er derved bleven vanskeligere, og netop derfor vil det være betimeligt at se, om man ikke kan tilbetefringe Lovbestemmel-